

hostivický měsíčník

ROČNÍK 16 ORGÁN RADY Měst NV V HOSTIVICI LISTOPAD 1989

KANALIZACE DOSPĚLA JIŽ NA KŘIŽOVATKU ULIC RUDÉ ARMÁDY A MLÁDEŽNICKÉ.

V PŘÍŠTÍM ROCE BUDE POKRAČOVAT V ULICÍCH JENEČSKÉ, FUČÍKOVĚ A ŠVERMOVĚ.

BUDOVÁNÍ KANALIZACE NAJDE SVÉ MÍSTO I VE VOLEBNÍM PROGRAMU NA OBDOBÍ 1991 – 1995. PODROBNOSTI V LISTĚ.

Z DALŠÍHO OBSAHU ČÍSLA:

V HOSTIVICI PO 44 LETECH • PŘIPRAVUJEME VOLEBNÍ PROGRAM • ZAČAL NÁCVIK NA SPARTAKIÁDU • APAGE, SATAHAS, POVÍDKA MILOŠE ŠRÁMKA • HYDROGEOLOGIE HOSTIVICKÉ OBLASTI

V HOSTIVICI PO 44 LETECH

Proč si to nepřiznat, na schůze moc rádi nechodíme. Ale každé pravidlo má své výjimky. Myslím si, že na schůze odbočky SČSP v Hostivici chodí lidé rádi. Je to pro ně vždy hezká společenská příležitost. Program jednání je věcný a krátký a pak zbývá dost času k popovídání s přáteli, dostane se i na zpěv a tanec. A proč také ne. Odbočka se za svou činnost určitě nemusí stydět.

Dostal jsem pozvání na schůzi, která byla 23. září, ale veřejné svědectví o ní podávám až teď. Omlouvám se za to, ale z dalšího textu bude zřejmé, že s informací stálo za to posečkat až do listopadového čísla.

Hostivická odbočka SČSP uspořádala od dubna 1989 šest zájezdů za kulturními památkami a dva byly ještě v plánu. Nyní už jsou určité také úspěšnou historií. Výběr cílů posuďte sami. První zájezd 22. dubna, mířil za kulturními památkami i novou výstavbou v Praze. 10. května se zájezdový autobus rozjel až do Znojma a Moravského Krumlova. Pak následoval zámek v Krásném Dvoře a muzeum porcelánu v Klášterci n. Ohří, dalším cílem byly Teplice a Most, kde zaujal nejvíce děkanský chrám, unikátní metodou přemístěný o několik set metrů. V srpnu přišlo na řadu Safari Dvůr Králové a další zájezd měl za cíl Těškov a v listopadu bylo na programu představení hry Voskovce, Wericha a Ježka Nebe na zemi v Hudebním divadle v Karlíně.

Odbočka se také svědomitě stará o park Čs. sovětského přátelství, ale na pravidelné sečení trávy už její členové přece jenom nemají síly. V celém rozsahu splnili členové SČSP i ostatní body svého závazku na rok 1989.

A protože totéž platí i o předcházejících letech, není divu, že hostivická odbočka obdržela na schůzi Čestné uznání okresního výboru SČSP Praha-západ.

A nyní to nejzajímavější z průběhu schůze.

S fotografií, kterou zveřejňujeme, přijel do Hostivice dne 10. června t. r. starší muž, jménem Georgij Jakovlevič Tkačev. Věděl, že dívka na fotografii z roku 1945 se jmenuje Vlasta a že u jejích rodičů v roce 1945 několik dnů bydlel. Přijel v doprovodu tajemníka OV SČSP s. Pokorného, který už před tím dojednal setkání s několika členy SČSP a přijetí na MěstNV. Dávná historie pak rychle nabývala přesnější obrysy. Dívka na téměř 45 let staré

fotografii byla Vlasta Střelková, později provdaná Koldovská. S paní Koldovskou se G. J. Tkačev bohužel setkat nemohl, navštívil však její dceru.

Jednotka raketového vojska /známé kaťuše/ dlela v Hostivici jen několik dnů a jen několik dnů bydlel G. J. Tkačev u Střelků, ale vzpomínka mu zůstala na celý život.

Do Československa se G. J. Tkačev opět dostal až letos, ačkoliv jako geolog projel hezký kousek světa. Nyní už je samozřejmě v důchodu, ale ještě pomáhá v jednom moskevském závodě, který spolupracuje s ČKD Praha. Tato spolupráce jej také přivedla do Prahy a nakonec až do Hostivice.

Soudruh Tkačev rád fotografuje. Je to jeho celoživotní záliba. A tak se můžeme těšit, že nám nějaké obrázky brzo pošle. Zatím aspoň tlumočíme slova, která napsal do obrázkové publikace o Moskvě, kterou věnoval odbočce SČSP v Hostivici. Na trvalou památku od účastníka osvobození Prahy v květnu 1945 Georgie Jakovleviče Tkačeva, příslušníka 2. divize, 18. Gardové brigády. 10. 6. 1989.

S.P.

kresba Vladimír Stanislav

PŘIPRAVUJEME VOLEBNÍ PROGRAM

Veřejná schůze Národní fronty, která se sešla v Hostivici dne 26. října 1989, si dala za cíl zhodnotit činnost jednotlivých organizací sdružených v Národní frontě a poprvé veřejně posoudit návrh volebního programu na období 1991-1995.

Cíl se splnit podařilo. Samozřejmě, k programu pro 9. pětiletku se budeme ještě nejednou vracet. Ale začněme popořádku. O společenských zájmových organizacích.

TJ Sokol uskutečnila besedu s mládeží o přípravě Československé spartakiády 1990, obnovila činnost lehkotletického oddílu mládeže. Vznikly také dva nové oddíly. Kulturistiky a nohejbalu.

Svazarm uspořádal společně s PO SSM a TJ Sokol Pochod vítězství, cyklotrial v rámci Spartakiádního dne, soutěž leteckých modelářů, střelecké utkání se sportovci z Ratenow (NDR).

Chovatelé se představili tradiční výstavou chovatelských úspěchů a kromě mnoha dalších akcí uspořádali také ples.

Pionýrská skupina SSM Mír se zúčastnila Branného dne v Černolicích a na obdobné akci - Sokolovském závodě v Jílovém získaly hostivické děti vesměs čelná umístění. Velmi záslužné je, že pionýři několikrát vyčistili lesní paseky a vysazovali lesní stromky. Jen Tuláci, tak se jmenuje jeden chlapecký oddíl, vysadili 20 tisíc stromků.

Český svaz protifašistických bojovníků mimo jiné pozval hostivické školáky na zájezd po památných místech odboje. Protože se SPB školní mládeží věnuje trvale, přináší toto úsilí ovoce. Hostivická škola byla nejlepší v okresní soutěži.

Český svaz žen č. 1 se věnoval zvláště zájezdům. Ženy také uspořádaly oblíbenou burzu ošacení a sportovních potřeb.

Co do délky své existence je nejmladší organizací Svaz invalidů. I ona však už dokázala přinést národnímu hospodářství cenné druhotné suroviny.

Předcházející kratičké zmínky pochopitelně vůbec nevystihují celkovou činnost jednotlivých organizací. K tomu slouží samostatné články, které v tomto listě pravidelně zveřejňujeme.

Jestliže jsme o některých organizacích i tuto krátkou zmínku vypustili, je to proto, že jsme o nich psali docela nedávno nebo se o nich napsat chystáme. V kontextu programu veřejně

schůze šlo ostatně především o to, aby bylo zřejmé, že i v Hostivici je široká paleta možností uplatnit různé zájmy, vyslovit názory a přání, které jsou těmito zájmy určeny.

A to už se dostáváme k druhé části schůze.

Základní koncepci volebního programu pro 9. pětiletku už naši čtenáři znají. Zajímavý výklad k jednotlivým bodům poskytl předseda MěstNV s. Blätterbauer. Hostivice dostala na investiční akce Z v 6. pětiletce 14 miliónů Kčs, v 7. pětiletce 19,5 miliónů Kčs, v této pětiletce to bude přibližně 22 miliónů a na 9. pětiletku může počítat asi s 25 miliony. Přestože uvedené částky ovlivňuje i vývoj cen, je soustavný růst rozsahu investiční výstavby velmi zřetelný.

Zdravotní středisko a lékárna je jednoznačnou prioritou programu pro 1. polovinu 90.let. Je to věc doslova pro každého. Zvláště bude-li středisko fungovat rovněž jako sídlo lékařské pohotovostní služby, budou-li zde některé rehabilitační procedury a další specializované zdravotní služby. Bez zajímavosti není ani bezbariérový přístup pro občany se sníženou možností pohybu. Odhadovaný náklad je 20 miliónů Kčs.

Plynofikace je příležitost takřikajíc generální. Kdybychom jí nyní nevyužili, mohli bychom na plyn čekat celá desetiletí. Pro Střeďocheské plynárny je ovšem zcela zásadní věcí, aby se k odběru plynu připojili rovněž velko-odběratelé (s odběrem přes 60 tisíc m³ plynu za rok), tedy závody. Kromě STS si však hostivické závody zatím dávají s přihláškou na čas, a to by mohlo ohrozit i plyn pro obyvatelstvo.

Z volebního programu samozřejmě nemizí ani kanalizace či vodovod. Zde ovšem je nejedna možnost, řešení pro různé části města urychlit. Např. pro Jeneček, podaří-li se dojednat, aby investoři nové komerční výstavby, Státní rybářství a Sportovní stavby, vybudovali čistírnu odpadních vod. Z hlediska financování zřejmě otevře určité možnosti i větší zřetel k ekologickým problémům. Ale to jsou pro tuto chvíli přece jenom spíše možnosti, které změnit v jistotu dá ještě dost úsilí, a ne jen na místní úrovni.

Jak jinak, schůze se stala i příležitostí k uplatnění mnoha dalších námětů, drobných bolestí i velkých problémů, které občany v různých koncích našeho města trápí. Odpovědi přišly hned na místě nebo je občané dostanou na příštím plenárním zasedání MěstNV, které se koná 16. listopadu t.r.

S.P.

foto Jiří Jelínek

Kulturní program u příležitosti 71. výročí vzniku republiky a 72. výročí VŘSR uspořádaly 2. listopadu 1989 místní orgány našeho města. Zaplněný sál Dělnického domu přivítal orchestr Jaromíra Sajdla a jeho sólisty Ludmilu Brothánkovou, Ivanu Müllerovou, Magdu Hrnčířovou, Jiřího Staňka a Ivana Trnku. Vřele byl oceněn humor Dalimila Klapky a Dr. Václava Budinského. Dále účinkovali Pavel Pelc a Pavel Veselý. Pořad uváděl Miloš Vychytil.

NÁCVIK V PLNÉM PROUDU

Začátkem září byl zahájen nácvik na ŮSS 90 i v naší tělovýchovné jednotě. Odbor základní a rekreační tělesné výchovy při TJ Sokol Hostivice, do jehož kompetence hromadná vystoupení patří, zajišťuje nácvik celkem osmi skladeb. Zatímco u dětských složek /s výjimkou mladších žáků/ nejsou podle počátečního stavu problémy s dodržováním plánovaných počtů cvičenců, u skladeb dospělých neobsazené značky na cvičence stále čekají. Situace je kritická především u mužů, kteří se dosud k nácviku nesešli.

Pro informaci uvádíme stručné charakteristiky jednotlivých skladeb, které nacvičujeme a rozpis cvičebních dnů a hodin. Neváhejte /hlavně muži/ a přijďte posílit naše řady.

1. skladba pro rodiče a předškolní děti

Nacvičuje V. Karhanová, a to každý čtvrtek od 16,30 do 17.30 hodin.

Základní celek tvoří 16 párů /rodič+dítě/ a 16 předškolních dětí. Každé dítě předškolního věku cvičí s větrníkem. Poprvé cvičí v jedné skladbě skupiny rodičů a 3-4 letých dětí a skupiny 5-6 letých dětí. Zvyšuje se tím počet dětí na ploše a starším dětem se umožňuje samostatné spontánní cvičení v prostoru vymezeném skupinami rodičů a dětí. Hravost zdůrazňuje využití hračky a větší volnost v prostorovém řešení skladby. Ve skladbě jsou dominantní složkou děti. Jsou i výrazně barevně odlišeny. Skladba vychází ze stupňování náročnosti dětského pohybu.

Délka skladby je 9 minut.

2. skladba pro nejmladší žactvo

Nacvičují J. Pecková a M. Švihálková vždy ve středu od 16,00 do 17,00 hodin. Skladba je určena pro děti /chlapce i děvčata/ 1. a 2. tříd základní školy. Má gymnastický charakter a vychází z osnov tělesné výchovy. Každý základní celek, to je 16 dětí, používá při cvičení dvou malých švédských beden. Různost cvičení a požadavků na výkon dětí k činnosti motivuje a přináší i prvek soutěžení. Kladem je, že nejmladší žactvo získává nářadí, které bude v hodinách tělesné výchovy i po spartakiádě mnohostranně využito.

Délka skladby je rovněž 9 minut.

3. skladba pro mladší žáky /3. a 4. třída ZŠ/

Nacvičují každé úterý od 17,00 do 18,00 hodin M. Arnoldová a I. Stříbrná. Náčiní : míč /jeden vždy pro dva cvičence/.

Pohybová skladba vychází z osnov pro 1.stupeň základní školy a plně respektuje volitelný pohybový obsah svazu základní a rekreační tělesné výchovy. Formou průpravných her se zaměřuje na rozvíjení pohybových schopností, přičemž plně využívá oblíbenosti míčových her u chlapců tohoto věku. Pohybový obsah tvoří kromě základní gymnastiky různé druhy přihrávek, chytání a házení, vedení míče jako průpravu pro míčové hry. Míč je v této skladbě bohatě využit, je silným motivem chlapeckých her. Výraznou charakteristikou této skladby je bohaté řešení plochy, u skladeb této věkové kategorie dosud nezvyklé. Skladba trvá 10 minut.

4. skladba pro mladší žákyně

Nacvičují M. Popelíková a M. Zahrádková ve středu od 17,00 do 19,00 hodin. Skladba je určena dívkám 3. a 4. tříd základních škol. Nepoužívá náčiní, vychází však z folklórního základu písní a říkadel, charakteristických pro jednotlivá roční období. Je vázána na hudební předlohu, která určuje její děj i pohybový obsah. V řadě rytmicko-gymnastických skladeb ženských složek má významnou roli, má ukázat lidový tanec a rytmus lidových písní jako jeden ze zdrojů, ze kterých čerpá současné pojetí naší rytmické gymnastiky dívek a žen. Délka skladby je 10 minut.

5. skladba pro starší žákyně /5. až 8.tř. ZŠ/

Nacvičují E.Kubíková, M.Bláhová a H.Stříbrná v pondělí od 17,00 do 18,30 hodin a ve čtvrtek od 17,30 do 18,30 hodin. Autorka tolik úspěšných "Poupat" z poslední spartakiády Jarina Žitná tentokrát použila typické náčiní pro tento věk - švihadla. Jeho úprava /doplnění dvěma míčky/ přináší nejenom barevný efekt, ale je i vysoce funkční, protože umožňuje všestrannější využití. Ve skladbě cvičí žákyně stále v základním celku. Ten tvoří cvičenky dvou různých výkonností. Dynamickou, moderní a rytmicky náročnou skladbu zhudebnil Zdeněk Merta. Délka skladby : 12 minut

6. skladba pro dorostenky a ženy /od 15 let/

Nacvičují M.Klinkáčková a I.Trefná v pondělí a ve čtvrtek vždy od 19,45 až 21,15 hodin. Náčiní : rozpínací obruč pro 2 cvičenky. Jedná se o dvojskladbu, při které rozhodující není věkové dělení, ale náročnost pohybu. Základní celek tvoří 8 dorostenek nebo mladších žen a 8 žen. Skladba je kompozičně velmi náročná. Spojuje jednou hudbou dvě nejrozšířenější formy rytmické gymnastiky - pohybovou výchovu a džezgymnastiku. Spočívá na kontrastu pohybu obou složek, který je zvyšován charakterem pohybu náčiní - barevné obruče a ostrým barevným kontrastem úborů. Plynulost cvičení s obručí a rytmická úsečnost cvičenek džezgymnastiky je dodržována i v řešení prostoru, kde se uplatňují podle dominanty pohybu rovné nebo zaoblené tvary. Délka skladby : 14 minut.

7. skladba pro ženy / od 18 let bez věkového omezení/.

Nacvičují V.Karhanová a V.Pavlová v pondělí a čtvrtek od 18,30 do 19,45 hodin.

Pro ženy byly na ČSS 90 schváleny dvě skladby s označením I. a II. Středočeskému kraji připadl nácvik skladby II. Tato skladba je komponována na známé melodie Jaroslava Ježka a cvičí se bez náčiní. Cvičenky jsou rozděleny do dvou skupin, odlišených obsahem cvičení a barvou úborů. Skladba má celoplošnou choreografii velkých celků, která je spolu s pohybem hlavním prostředkem k vyjádření obsahu a různé náladovosti známých písní. Délka skladby je opět 14 minut.

8. skladba pro muže

Nacvičuje J. Švihálek v úterý a v pátek od 19,45 do 21,15 hodin. Skladba svojí stavbou vyjadřuje přebírání tělovýchovných tradic mladou generací. Pohybovým obsahem jsou různé formy gymnastických cvičení : kondiční gymnastika, rytmická gymnastika, cvičení ve skupinách. Cvičení vede k rozvoji síly, vytrvalosti, přesnosti a kázně. Podporuje odvahu a kolektivní soudržnost. Délka skladby : 15 minut

odbor ZRTV
při TJ Sokol Hostivice

Na spartakiádě 1985 se velmi líbila skladba mladších žáků.

ANEKDOTA

Jeden mladík obsadí poslední volné místo v autobuse a mladá matka s dítětem stojí. Ostatní spolucestující začnou s poznámkami o slušnosti. Mladík se dovtípí a rozhodne: "Matku na klín vezmu, ale někdo vezměte to dítě!"

75 LET MILOŠE ŠRÁMKA

6. listopadu se dožil 75 let náš Spoluobčan Miloš Šrámek. Představovat jej hostivické veřejnosti určitě nemusíme. To velké písmeno, které jsme použili o řádek výše ve slově spoluobčan, není gramatická chyba. Je tam z úcty k jubilatovi a k dílu, které pro naše město a celou společnost vykonal. A právě pro toto dílo, pro jeho mnohostrannost, není v Hostivici asi nikdo, kdo by Miloše Šrámka neznal.

V 75 letech má každý člověk nepochybně právo odpočívat. Miloš Šrámek ale na odpočinek ještě zdaleka nepomýšlí. Má stále řadu tvůrčích plánů. A to je určitě dobře. Vždyť i tento časopis je mezi těmi, kdo očekávají nové příspěvky od našeho jubilanta. Čas bilancovat tedy ještě zdaleka nenastal. Ale přece jen si připomeňme, že Miloš Šrámek působí v Hostivici od 1. ledna 1939. Přivedlo jej k nám učitelské povolání. Ve škole působil až do poloviny roku 1975, z toho celé čtvrtstoletí, od září 1950 až do července 1975, ve funkci ředitele školy. V roce 1960 získal titul vzorný učitel. Jako ředitel školy se zasloužil o zřízení zvláštní školy v Hostivici i o modernizaci vyučovacího a vzdělávacího procesu i školní budovy. Za jeho ředitelské éry bylo ve škole zřízeno ústřední topení, zavedena voda, postavena školička, zřízeny školní dílny atd., atd.

Přesto našel čas, a člověk si jen klade otázku kdy, k široce založené veřejné činnosti, tvůrčí, studijní i literární práci. Věnoval se ochotnickému divadlu, zejména muzicírování. Založil fotografickou a filmovou kroniku Hostivice. Je úspěšným kronikářem města. Zná historii Hostivice tak, jako asi nikdo druhý.

S vlastní literární prací začal v roce 1936, kdy pod značkou K. E. March publikoval v časopise Ahoj první povídku Záhadné světlo. Od té doby napsal jedenáct divadelních her, dvacet her rozhlasových, z toho sedm pro mládež, jednu televizní hru, čtyři romány a sedmdesátvě povídky. Počet odborných článků, esejí a statí překračuje dvě stovky.

Stejně jako lidské osudy, byly různé

i osudy jednotlivých Šrámkových literárních prací. Některé se rozběhly do světa velmi čile, několik rozhlasových her se vysílalo i v zahraničí, jiným v tom nepřítel časů i některých lidí zabránila. Z dosavadních her je v Hostivici nejznámější hra Ženy z Habří Hory, kterou v původní podobě nacvičili hostivičtí divadelníci v roce 1960. Přepracovaná hra pak zazněla z jeviště v mnoha dalších místech a získala v r. 1976 ocenění ministra kultury ČSR.

Z rozhlasových her považuje sám jubilat za nejzdařilejší trilogii humoresek z dělnického Kladenska Polní pých, Vyhraná sázka, Když si brával chudý chudou. V druhé hře vytvořil herec Jiří Sovák rázovitou postavu proletáře Tondu Hlínu. Třetí hra získala v roce 1978 prestižní cenu Prix Bohemia.

Ale znovu opakuji, tento příspěvek není bilancí, všichni upřímně přejeme jubilatovi mnoho a mnoho sil k další práci.

Jakkoliv je dílo Miloše Šrámka nebyvale rozsáhlé a úctyhodné, domnívám se, že nejméně ve stejné míře jako tvůrce si získával a získává uznání hostivické veřejnosti i svým pozorným a citlivým vztahem k lidem, laskavostí a ochotou pomoci všude, kde pomoci lze.

S. P.

Jednu z povídek M. Šrámka, přesněji její polovinu, přinášíme. Vyšla v časopise Svoboda v roce 1978. Dočtete si ji v prosincovém čísle.

APAGE, SATANAS!

Aneb jak to skutečně bylo s ďáblem na Pražském hradě L. P. 1335.

V pozdním odpoledni na konci října tohoto roku vyjela z lesa na půli cesty z Křivoklátu do Prahy kavalkáda jezdců. Nebylo jich mnoho, dva urození a sotva půl tuctu zbrojných k jejich ochraně. Spěchali, neboť mraky kupící se na obloze nad lesy za jejich zády hrozily vydatnou sprškou. Nebylo vůbec nijak příjemné toho dne pod širokým nebem. Nedomrlé slunce, co chvíli mizící v parách, spíše studilo než hřálo, z chřadnoucích luk zimavě táhlo a ostrý severák, který ještě před chvílí v lese nepociťovali, jim nepříjemně pronikal pod pláště.

Prudkým cvalem projeli vesnicí, která se

před nimi vynořila z mlžného oparu. Cesta tu vedla kolem nevelké dřevěné tvrze, obklopené dvěma rybníky.

"Všiml sis, Milosti, s jakým spěchem zvedli most přes příkop, když jsme projížděli?" oslovil starší urozený druhého, sotva dvacetiletého, drobného obličejě a výrazných tmavých očí, jedoucího na bělouši ušlechtilého chovu.

Přikývl na souhlas.

"A také mi neušlo, jak nám kdosi z věže tvrze hrozil zařatou pěstí. Komu patří tohle zboží?" zeptal se.

"Nemýlím-li se, Mikuláši Planerovi, staroměstskému konšelovi. Té vsi říkají Jeneč. Ale nediv se, v království tvého pana otce ještě zdaleka není, jak bývalo za tvého děda. Proto takové bezpečení se před neznámými".

"I to se změní, spolehni se," mladý muž se sotva znatelně usmál a zvolnil běh svého koně.

Jeli nyní do povlného svahu, pod jehož vrcholem se rozložitě košatila letitá hrušeň. Když se přiblížili na doslech, ozvalo se z kořání stromu úpěnlivé volání.

"Pomoc! Lidé dobří, pomozte!"

To už spatřili dívku zpola ležící zpola sedící u kmene hrušky.

Mladší urozený zastavil pokynem ruky jezce.

"Co se ti stalo? Kdo jsi?" zvolal. Mluvil správně česky, ale v řeči mu podivně řinčelo.

Dívce, která - zdálo se - měla slzy na krajíčku, to přišlo k smíchu.

"Co se směješ, huso?" obořil se na ní starší urozený. "Odpověz, co se tě Jeho Milost ptá?" Dívčin smích ustál jako když utne.

"Jeho Milost?" vylétlo jí z úst.

"Co se ti stalo, ptám se," zeptal se znovu mladší a oči mu zpřísněly.

"Spadla jsem ze stromu," řekla s pokorou v hlase, ale v očích se jí míhalo sedm čertů, "Mám něco s nohou".

"Spadla jsi ze stromu? Cos tam, u ďábla, hledala?" podivil se starší šlechtic.

"Je tam ještě pár hrušek. Dostala jsem na ně chuť," vysvětlovala. Vypadalo to, že si z nich šlechtic dělá legraci.

Pohlédli do koruny stromu. Opravdu, pár hrušek se tam ještě zelenalo. Zřejmě nějaká zimní odrůda, napadlo staršího.

"Odkud jsi?" pohlédl na ni mladší s novým zájmem.

"Tady z tvrze".

"Z jenečské?"

"Ne. Tady dole pod kopcem," kývla směrem na poledne.

"Odvezeme tě domů. Vstaň!"

"Nemohu. Bolí mě noha".

Mladík seskočil z koně a zdvihl ji. Byla lehká jako pírkó, spíše dítě, než žena. Voněla mlékem a mateřídouškou a dlouhé, hedvábně lesklé černé vlasy se jí při prudkém pohybu, jímž se mu chtěla vytrhnout, rozlétly kolem hlavy jako hejno vyplašených havranů. Skoro ihned se přestala bránit, ale medově hnědé oči ho spalovaly jantarovými plameny. Bylo to po čertech hezké děvče.

"Kolik je ti let?" zeptal se zmaten jejím chováním.

"Sedmáct," přidávala si nejméně dva roky.

Přešel to bez povšimnutí, neušlo mu však, jak jí modrá žilka na hrdle divoce pulsovala. I jemu se srdce rozběhlo cvalem. Vzrušovala ho, nezapíral si to. Posadil ji před sebe na koně

a pevně jí v pase objímaje odbočil z cesty směrem kterým dříve ukázala.

Přehoupli se přes vrcholek svahu a počali sjíždět do údolí, v němž se do výše tří pater tyčila mohutná kamenná stavba, obklopená hliněným valem s dřevěnou palisádou a příkopem naplněným vodou. Vzadu k ní přiléhal poplužní dvůr.

"Tvrz mého otce," řekla pyšně.

Žilka na jejím hrdle se už uklidnila.

Neušlo mu to.

"Pěkné sídlo," pochválil. "Jak se jmenuje tvůj otec?"

"Martin".

"A ty?"

"Říkají mi Adla. Po tetě. A co ty jsi zač?" blýskla po něm očima a přidala posměšně: "Milosti!"

Neodpověděl. Vjížděli už na mostek přes příkop, který kupodivu nebyl zvednut. Strážný zdálky poznal, koho přivázejí.

Stanuli na nádvoří u dřevěných schůdků krytých stříškou a vedoucích do patra tvrze. Pod nimi spatřili nad vchodem do sklepa v kameni vytesaný a v barvách vyvedený erb: tři zlaté vinné listy v modrém poli.

"Biskupův rodový znak," konstatoval starší šlechtic.

"Jana IV. z Dražic?" podivil se mladší.

"Buďte vítáni na Litovicích," ozvalo se v tu chvíli shora ze schůdků. Ve dveřích tam stál podomácku oblečený majitel tvrze, Martin z Litovic, vnuk proslulého kdysi komořího královny Kunhuty Řehníka.

"Vezeme ti dceru. Spadla ze stromu a natloukla si," zahlaholil mu v odpověď starší z urozených.

To už mladší seskočil z koně a s dívkou

v náručí stoupal po schůdcích nahoru. Nedbaje náhle zachmuřeného Martinova obličej vešel do jizby a posadil děvče na stolicí. Jeho průvodce a najitel tvrze vstoupil za ním.

"Cos to zase vyváděla, zvyjedená?" rozkatal se nečekaně Martin.

Teprve teď si příchozí všimli jeho hněvem zbrunátnělých tváří.

"Lezla na hrušku. Zachtělo se jí ovoce..." spěchali jí na pomoc.

"Tak! Zachtělo se jí ovoce!" přerušil je otec. "Máme hrušek plný sklep," křikl, až mu hlas přeskočil a zprudka zvedl dceru ze stolice.

"Dej pozor! Má poraněnou nohu!" zvolal mladší z mužů.

"Poraněnou nohu říkáš, pane? Však jí jí hned spravíme!"

Rázem si děvče přehmul přes koleno, zvedl jí suknicí a vzápětí se zešeřelou jizbou nesly mlaskavé zvuky vyluzované jeho trestající dlaní na holém Adlině zadečku.

Mladý šlechtic zrudl jakoby naráz vypil džbáněk ohnivého vína. Nemohl se nedívat. Díval se i starší a smál se přitom, až mu slzy vytryskly.

"Já ti vyženu z hlavy ty tvoje darebačiny. Kolikrát ti mám vykládat, jak se má chovat rytířská dcerka?" láteřil Martin už celý zadýchaný.

Dívka ječela jakoby jí vraždili, zmítala se v otcově svírající ruce, až se mu konečně vytrhla a jako dračice vyrazila z jizby. Ve dveřích se stačila ještě ohlédnout a vypláznout na všechny jazyk.

Muži v jizbě osaměli. Martin dýchal jako uštvaný jelen, starší z urozených se nepřestával smát a mladší, stále ještě ve tváři červený, se mračil jako nebe před bouří.

"Mám s ní trápení," chytil konečně Martin dech. "Nemá matku, jsem už pět let vdovcem. Nestučím jí uhlídat. Odpusťte, že jsem takhle před vámi ... Ale teď usedněte," začal z jiného soudku. "Dám přinést víno, popijeme, pohovoříme. Zůstanete přes noc, venku se budou za chvíli čerti ženit. Čeleď se postará o vaše lidi".

Teprve teď mu došlo, co způsobil, a přívalem slov to chtěl napravit. Jako by stavidlo zvedl.

"Tebe, pane, odněkud znám," pokračoval bez přerušení obraceje se na staršího z urozených. "Jsi králův dvořan. Určitě se nemýlím. Tebe však jsem ještě neviděl," oslovil mladšího. "Také sloužíš králi? Jak jinak, ptám se hloupě, co?" zasmál se stále ještě pln rozpaků. "Zůstanete tedy?"

"Bude to asi nejrozzumější. Do Prahy je daleko a jestli opravdu spustí déšť ..." pohlédl starší z mužů tázavě na mladšího.

"Rozhodnu sám," řekl tento a aniž co dodal, vyšel z jizby.

CO DĚLAT S DĚTMI

Ano, co dělat s dětmi, když maminka je ještě v práci? Rodiče, kterým chodí děti do ZŠ v Hostivici, si nemusejí dělat starosti. Proč?

Protože tu máme školní družinu.

V letošním školním roce do ní chodí 54 dětí z první až čtvrté třídy. Maminky si opravdu nemusí dělat starosti. O jejich ratolesti se tu starají tři soudružky vychovatelky. Letos opět v základní škole přetrvává střídavé vyučování, proto je pro děti zavedena i dopolední školní družina, aby ráno mohli rodiče klidně odejít do zaměstnání.

A že se dětem ve školní družině líbí, to je zásluha jejich soudružek vychovatelek, které pro děti připravují zajímavý program.

Jedna maminka prý dala své dítě do školní družiny za trest. Ale velice se zmýlila. Její chlapec chodí do družiny velice rád a ani se mu nechce domů.

Práce s. vychovatelek je velmi náročná. Musí zabavit děti, které chodí po vyučování do družiny unavené, někdy bez zájmu o další práci. Nezasvěcený může namítnout, že je to jen hlídání, ale to je omyl. Rodiče, kteří mají děti zapsané ve školní družině dobře vědí, co se tu všechno udělá za práci. Ano, nejprve odpočinek a odreagování po namáhavém vyučování, ale pak s chutí procvičit vědomosti, upevnit dovednosti a návyky získané ve škole. Jak, no přece hrou a dobrou motivací k práci. Pak si ani děti neuvědomí, že pracují. A výsledek? Krásné obrázky na dřevo, plátno, krupici, klovatinu, výrobky ze dřeva, makovic, peří, kůže a různých přírodnin, s kterými si leckterá maminka ráda vyzdobí byt.

I soudružky učitelky ve škole si děti, které chodí do školní družiny chválí, že jsou zručnější a šikovnější. A to je pochvala i pro nás, soudružky vychovatelky, za obětavou práci s dětmi, která nás těší a máme ji rády.

Dalo by se ještě hodně napsat o školní družině, o radostech i starostech s. vychovatelek, ale lepší než číst o naší práci je přijít, podívat se a přesvědčit se.

V. Jelínková
vedoucí vychovatelka ŠD Hostivice

KRÁTKÁ ZPRÁVA OD PIONÝŘŮ

Druhý měsíc své činnosti v novém školním roce zahájila naše pionýrská skupina uspořádáním závodů ke dni ČSLA. Závody se konaly 30. 9. 1989. Ti, kteří si přišli ono krásné sobotní odpoledne zasportovat, vyslechli na úvod velmi poutavé vyprávění pana učitele Horáka o vojenských tradicích našeho národa. Poté, co skončil své vyprávění, vyběhli na trasu první závodníci. Pro příchozí byly připraveny 3 tratě. Nejkratší trasa byla určena dětem z prvních a druhých tříd, delší pak pro žáky 3., 4. a 5. tříd a pro mládež z 6., 7., a 8. tříd byla určena ta nejdelší z tratí. Celé závody byly tématicky zaměřené na období husitských bojů. Před startem popřál závodníkům mnoho zdaru při soutěžení hejtman husitských vojsk hostivických a stanoviště i úkoly byly popsány staročeštinou. Děti při závodech střílely ze vzduchovky a ze samostřílu, srážely míčkem plechovky, překonávaly "močál" pomocí laptí a odpovídaly na různé zapeklité otázky. Starší a mladší pionýři pak měli úkoly rozšířené o ručkování a chůzi na chůdách. Při závodech nám hodně pomohli svazarmovci a vojáci z patronátního vojenského útvaru v Hájku. A nyní kdo se umístil na prvních místech v jednotlivých kategoriích:

- jiskry: dívky 1. Vaňková Bára
2. Havlásková Dana
3. -
chlapci 1. Černý Jiří
2. Mrskoč Tomáš
3. Horák Vladimír

- ml. pionýři: dívky: 1. Veselá Monika
2. Chromcová Jana
3. Bílková Gábina

- chlapci: 1. Vrána Maxim
2. Henych Petr
3. Chromec Petr

- st. pionýři: dívky: 1. Donátová Katka
2. Rebetová Milena
3. Vodolánová Jana

- chlapci: 1. Korous Tomáš
2. Henych Pavel
3. Havlásek Jakub

V sobotu 7. 10. 1989 se uvedení pionýři zúčastní okresních závodů v Řevnicích. V dalších dnech již probíhaly normální oddílové schůzky. Některé oddíly se zaměřily na velice

užitečný sběr žaludů a kaštanů. Ve čtvrtek 5. 10. 1989 se pak konala výroční schůze kolektivu pionýrských pracovníků, na níž jsme si stanovili program a vytýčili cíle na další období pionýrského roku. Dne 11. 10. 1989 se bude konat volební shromáždění, kde si naši pionýři zvolí své zástupce do skupinové rady.

Skupinová rada se pak bude podílet spolu s vedením skupiny na přípravě celoskupinových akcí, na řízení skupiny a podobně. Koncem měsíce pak máme v plánu uspořádat Velkou podzimní drakiádu, na které by měly hostivické děti ukázat, jaké dokážou postavit draky, modely letadel, vlaštoky a další létající objekty. A to je vše, co se v měsíci říjnu stalo na naší skupině, nebo co máme v plánu do konce tohoto měsíce.

IMO

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Výkop uprostřed chodníku od Dělnického domu podél zdravotního střediska a dále k mateřské škole, nám nějakou dobu lezl na nervy. Lidé, kteří tam klopytali, se ptali, o co jde, co se to kope. Teď už všichni vědí, že šlo o vodovod pro Dělnický dům.

Jen někteří však vědí, že voda odtud poteče i do obou budov zdravotního střediska a také do dvou domů v osobním vlastnictví, podél nichž je vodovod veden.

Převodní předpoklad, že akce potrvá přibližně týden, nevyšel. Investor, JZD ČSSP se sídlem v Chýni, nás požádal, abychom jej touto cestou u hostivické veřejnosti omluvili. Zdržení ovlivnila především porucha na hloubícím zařízení a nemoc pracovníka, který s tímto zařízením pracuje.

A ještě jednu poznámku. Do doby, než začal vodovod fungovat, bylo třeba do Dělnického domu dovážet každý den jednu cisternu s pitnou vodou. Informaci z JZD jsme dostali 22.10.1989.

- red.

ZNÁTE HOSTIVICKÉ VČELAŘE

Jaký je to hodokvas - medobraní! Do hrnců se řine zlatá láva sladkého medu a včelař nosí nové a nové plástve k vytočení.

Jen já moc nadšený nebyl. V den medobraní bývalo na našem dvoře zaražené ticho, slepice i kachny stály spíše opodál a lovecký pes, který se jindy líně potuloval sem a tam, držel stráž v boudě. Raději bych šel ven, ale musel jsem dědečkovi točit klikou medometu a potom, přejít dvůr, bylo riskantní. Jak jsem přelít z prádelny do sednice, už jsem měl včelu v hlavě. Ale med, ten byl a žvýkačky z voštin!

S úctou vzpomínám na dědečka včelaře, který včelám rozuměl a choval je celý život. Avšak kdo z vás nemá podobné zážitky od tatínka, strýce či souseda? A kdopak z vás by neznal tu mámivou vůni plástů a bzučivou hudbu včelí práce? Včely jsou vždy někde v dosahu, lze se s nimi setkat na zahrádkách, na stromech i v polích. To protože, včely patří k našemu venkovu. V Čechách už celá staletí. A včelaři? O těch lidé dobře ví. V Hostivici, v Jenči anebo v Chýni. Včelaření je koníček náročný na čas, ale kdo mu propadne, nehledí na nic. Může to vzdát, může o včely přijít, ale znovu se k nim vrací a nepřestane je mít rád až do smrti.

Letošní hostivický včelařský rok byl úspěšný. Včelaři odevzdali státu 770 kg medu. V posledních letech však trpělivá a nepřetržitá práce se včelím národem přináší včelařům velké starosti. Je to tím, že už delší dobu probíhá likvidace včel silně napadených včelími roztoči - varoázou a tato smutná skutečnost postihla i některé hostivické včelaře. Přitom je již dnes zřejmé, že je efektivnější

včely léčit, než je jednoduše zabíjet.

V Hostivici má včelařství svoji dlouhou tradici. Spolek spadal nejprve pod Kladno a v roce 1932 vytvořil samostatnou organizaci. Dnes má 35 členů a jsou v ní zastoupeni také včelaři z Jenče, Chýně a Řep. Celkem obhospodařují 229 rojů. Na včelařském pozemku za Plynostavem mají svá včelařství včelaři Malý, Černý, ing. Levý, Dinda, Lammer, u bažantnice Blaho, v Litovicích Kušička, v Jenčce Velinger, Prokop, Čermák, v Sobíně zas Náprstek a Bohuslávka. V centru Hostivice a ve třešňovce létají nejčastěji Kubrovy a Žeberovy včely. Tajným přáním hostivických včelařů je, aby na ně zemědělci častěji mysleli a sázeli více medonosných rostlin.

V poslední části roku čeká jednotlivé včelaře komisionální ošetření každého roje a mikroskopická kontrola odebraných vzorků v laboratořích. Na jaře se bude kontrola znovu opakovat. Ale teď už je na česnech klid. Jednotlivé včely jen sporadicky vylétají a uvnitř včelích příbytků se ozývá jemné bzučení, jakoby lehké oddychování malých živočichů po namáhavé práci v letních měsících. Jejich nenápadnou činnost zahrádkáři, hospodyňky a děti každoročně rádi ocení.

Pavel Krchov

kresba Eva Šťastná

PTALI JSME SE ZA VÁS

Blíží se zima. Proto jsme se zeptali s. Blanky Hatschbachové, která má v Městském podniku služeb Hostivice na starosti svoz popela, jak to s popelem bude v zimě 1989-90. Zde je odpověď:

Ve svozu popela došlo v průběhu roku k menším změnám. Od 1. 8. 1989 se odváží popel na skládku v Praze 9 - Dolní Chabry. Svoz popela je prováděn stále ve 14 denních intervalech, pouze na sídlišti, nových bytovkách ve Školské ulici, škole, školce a prodejně na Husově náměstí je svoz od 1. 10. 1989 týdenní

Platný svozový plán:

Posádka I - Špachman
Prokopec, Wirthig

lichý týden:

Po: Hostivice - za školou

Út: Nučice

St: Hostivice - Jeneček

Čt: Hostivice - V Čekale, Břve

Pá: údržba

Sudý týden:

Po: Hostivice - sídliště, školy, prodejna

Út: Hostivice - Nouzov, Palouky

St: Hostivice - nádraží, u mlýna

Čt: Jeneč

Pá: Jeneč, Tachlovice

Posádka II - Konovský, Tomášek, Tureček

Po: údržba

Út: Litovice - od Suchých do ul. 7. listopadu

St: Litovice - ostatní část

Čt: Jinočany

Pá: Červený Újezd

Sudý týden

Po: Chrášťany, Dobříč

Út: Drahelčice, Ptice

St: Úhonice

Čt: Ořech, Zbuzany

Pá: Ořech, Chýně

Kalendářní rok bude končit lichým týdnem. Nový rok bude začínat sudým týdnem, který však od Nového roku bude týdnem lichým a následující-

cí lichý týden bude sudým. Dále už bude vše ve 14 denních pravidelných intervalech.

PSI NA STATKU

Jednou z forem přidružené výroby Státního statku Praha-západ, n. p., je chov dostihových chrtů - greyhoundů.

Chovná zvířata jsou umístěna v prostorách bývalého teletníku ve dvoře u litovické tvrze. S několika jedinci se mohla veřejnost seznámit na výstavě Českého svazu chovatelů drobného zvířectva v litovickém areálu. Jde o psy pocházející ze špičkových irských a francouzských chovů. Je mezi nimi několik finalistů mistrovství Evropy a vítězů mnoha mezinárodních dostihů v zahraničí.

Předpokladem zavedení chovu je roční export šedesáti až sta zvířat. Trénování greyhoundů budou ve stáří jednoho roku vyváženi na profesionální dostihové dráhy Španělska apod.

Pro státní statek tento krok znamená přísun v dnešní době tak ceněných devizových prostředků.

J. Z.

foto Michal Kohutič

Na snímku ozdoby litovického chovu psi Blue Star a Krak Grey se svou ošetřovatelkou Irenou Királiovou. Pro úplnost naší informace, vedoucím chovu je Jiří Zakouřil.

Sokol Hostivice oddíl kopané vstupoval do mistrovské soutěže 1989/90 s předsevzetím, že "A" mužstvo by mělo oslavit 60. výročí založení kopané v Hostivici postupem do vyšší krajské třídy. Pohled na tabulku po 10. kole krajské I. třídy však ukazuje, že v této sezóně má oddíl kopané zcela jiné než postupové starosti. Od samého počátku je na konci tabulky a bojuje o setrvání v této soutěži. Do jarní sezóny 1988 převzal mužstvo po trenéru Urbanovi trenér J. Fiala. Po počátečních dobrých výsledcích mužstvo nakonec svými výkony zcela propadlo. Mužstvo pak převzal, po několikaleté přestávce, K. Malík. Ani jemu však hráči svým přístupem k tréninkům a zápasům práci neulehčili, a tak bodový zisk po podzimní části soutěže, bude nejnižší za posledních pět let. "A" mužstvo čeká velmi perná jarní část soutěže a mohou mít jen jediný cíl - záchranu v krajské I. třídě. Během podzimu 89 přišel do mužstva Z. Findejs z Chuchle a brankář Řezníček z Rudné. Z vojny se vrátili odchovanci Eršlégr, ing. Pelc, Čermák, Šafařík ml. Z mužstva naopak odešel do Jenče J. Kletečka. Ještě jedna podstatná změna v oddíle kopané nastala. Od podzimní části soutěže se stala sponzorem oddílu kopané TJ Sokol Hostivice - STS Hostivice. Byla uzavřena smlouva na období do 1. 12. 1990. Sokol Hostivice - oddíl kopaná bude na svých dresech nosit reklamu STS. Reklamy tohoto podniku budou také rozmístěny na stadióně. Ve spolupráci s STS vydává výbor oddílu kopané na každé domácí utkání Fotbalový Zpravodaj s informacemi o STS Hostivice.

R. Kubišta

Ve čtvrtek 2. listopadu se rybáři pustili do výlovu Litovického rybníka. Kolik ryb ulovili jsme se do závěrky nedozvěděli.

Před 255 lety, 11. listopadu 1734 se v rodině rychnovského soukeníka narodil chlapec, který dostal jméno František Martin Pelcl. Byl velmi nadaný, studoval nejprve v rodném městě, pak v nedalekém Hradci Králové a měl se stát ranhojičem. Ale touha po hlubším poznání ho vedla nejprve do Prahy, kde objevoval základy filozofie, teologie i práva, potom do Vídně, kde se seznamoval s historií, gramatikou a estetikou. Stal se vychovatelem u hrabat Šternberků a Nostitzů. Jeho pedagogické schopnosti a hluboká znalost českého jazyka jej přivedly nejprve na vojenskou akademii ve Vídeňském Novém Městě, potom do Erfurtu, až roku 1793 byl jmenován profesorem češtiny na univerzitě v Praze. Proslavil se tu zejména svou vstupní řečí O užitečnosti a důležitosti české řeči. Během svého působení vychoval druhou generaci národních buditelů, tu, která už byla pevně přesvědčena o šťastné národní budoucnosti. Jako historik stojí F. M. Pelcl tak trochu ve stínu Františka Palackého, jako filolog ve stínu Josefa Dobrovského. Ale jeho zásluhy o rozvoj české vědy jsou nesporně velké a trvalé.

Mladou generaci ovlivnil Pelcl už svým vydáním slavné Balbínovy Obrany jazyka slovenského, obzvláště českého, dále pak staročeského cestopisu Příhody Václava Vratislava z Mitrovic. Společně s M. A. Voigtem připravil čtyřdílný soubor životopisů českých a moravských učenců a umělců. Ve spolupráci s Dobrovským napsal příručku české gramatiky a další bohemistické studie.

Ale jeho hlavní doménou byly dějiny. Navázal na kritické pohledy Gelasia Dobnera a snažil se podat naprosto pravdivý obraz historických skutečností. Projevuje se to zejména v jeho rozsáhlých pracích o císaři Karlu IV. a králi Václavu IV. i v jeho Stručných dějinách Čechů, které Palacký označil za nejlepší příručku našich dějin. Pelcl chtěl vydat naše dějiny česky. Vyšly však jen tři díly Nové kroniky české, čtvrtý díl, přinášející nový pohled na husitství, cenzura nepustila.

Svou oslavou hrdinné české minulosti zapálil F. M. Pelcl planem lásky k vlasti v mladých srdcích. Zemřel v Praze 24. února 1801.

-r

KYTAROVÝ KONCERT

Opravdu příjemný večer připravili 23. října 1989 hostivickému obecnstvu čtyři mladí absolventi pražské konzervatoře - Marek Vešmínský, Václav Kučera, Jiří Voborský a Martin Sauer - členové souboru Pražské kytarové kvarteto. Soubor vznikl roku 1984 a už za tři roky se představil hudební veřejnosti na festivalu Pražské jaro 1987. V současné době se soubor chystá na Pražské jaro 1990 a k nahrávce své první profilové desky. Jeho repertoár je velmi široký, zahrnuje skladby od renesance až k dnešku, díla evropská i jihoamerická, úpravy starých mistrů i skladby zvláště pro něj komponované. Ukázal to i pořad tohoto hojně navštíveného a s porozuměním přijatého koncertu.

Umělci jej zahájili dvěma tanečními skladbami Johna Dowlanda, loutnisty na dvoře anglické královny Alžběty, obřadnou Pavanou starých slz a radostnou Galliardou pro lorda z Essexu. Z bohaté tvorby českého hudebního klasicismu přednesli třívěté Divertimento A dur Josefa Myslivečka, italská hudba byla zastoupena Koncertem e moll benátského skladatele a houslisty Antonia Vivaldiho v úpravě J. S. Bacha. Moderní hudbu reprezentovala Anglická suita Johna W. Duarte, ale i zde se znovu ve variacích ozvaly tóny renesančních písní.

O skloubení evropské hudební tradice se zámořskými motivy se pokusil brazilský skladatel Heiter Villa Lobos v díla Bachiana Brasileira. Argentinské lidové melodie zazněly ve třech tancích ze Suity pobřežních útesů od Jorga Morela. Štěpán Rak, moderní český skladatel, kytarista a hudební pedagog, který po pětiletém působení ve Finsku vyučuje na pražské AMU a svými symfonickými, komorními i písňovými skladbami proniká daleko za hranice naší vlasti, není hostivickému publiku neznámý. Tleskalo mu při koncertě marimbového tria. Pro Pražské kytarové kvarteto upravil Variace na téma Jaromíra Klempíře z filmu Strasti Otce vlasti. A protože mají Štěpána Raka patrně ve zvláštní oblibě, zahráli mladí kytaristé v předavcích také ještě jeho Rumbu. Koncert zakončila variace na píseň z repertoáru Beatles.

Domníváme se, že se Pražskému kytarovému kvartetu dokonale podařilo přesvědčit zejména mladé posluchače o tom, že kytara umí daleko

více než jen doprovázet šlágry populárních zpěváků. Pevně doufáme, že k nám po čase mladí kytaristé opět zavítají.

HYDROGEOLOGIE HOSTIVICKÉ OBLASTI

Hydrogeologie je jednou z důležitých užitých geologických věd, protože zásobování vodou je činitelem, který značně ovlivňuje život obyvatelstva a rozvoj průmyslových i zemědělských podniků. Z těchto širokých potřeb vznikla hydrogeologie jako věda o podzemních vodách, která zkoumá jejich původ, formy výskytu, rozšíření, pohyb v horninovém prostředí, jejich chemické složení a přihlíží i k využitelnosti podzemních vod pro zásobování pitnou či užitkovou vodou.

V hydrogeologických poměrech hostivického okolí se bezprostředně odráží jeho geologická stavba. Proto můžeme vyčlenit tři základní oblasti, v nichž se nachází podzemní voda v různém množství a různé kvality. Jsou to jednak prvohorní břidlice tvořící podloží hostivického území, druhohorní křídové horniny, které jsou zachovány ve větších či menších reliktech a konečně i čtvrtohorní pokryvy, z nichž mají význam hlavně náplavy v okolí vodních toků.

Prvohorní břidlice jsou prakticky nepropustné, podzemní vody proto obsahují minimálně. Z hlediska zásobování vodou nejsou významné; využitelná vydatnost se pohybuje v několika setinách litru za sekundu. Tuto vodu využívá např. studna na Husově náměstí, která je hluboká přes 10 metrů.

Křídové horniny jsou daleko významnější. V severních Čechách, kde jsou dostatečně plošně rozšířené i dostatečně mocné, tvoří největší akumulace kvalitních podzemních vod v ČSSR. V okolí Hostivice jsou však pouze zbytky těchto hornin. Přesto je většina obyvatelstva zásobována podzemní vodou z těchto křídových horizontů. Využívají se především cenomanské pískovce obsahující průlinovou i puklinovou vodu, významnější zvodnění mají také spodnoturonské opuky. Jsou to masívnější horniny než pískovce, mají málo pórů a obsahují jen vodu puklinovou, která vyplňuje různé pukliny, trhliny a další dutiny v hornině. Zjištěná vydatnost je většinou také dost malá, mocnost těchto křídových hornin není velká. Největší mocnosti dosahují na území mezi Jenečkem a Jenčí a mezi Chýní a Sobínem, kde byly zjištěny vydatnosti podstatně větší - kolem 2 litrů za sekundu. Nevýhodou podzemní vody křídových hornin je poměrně velká hloubka, ve které se vyskytuje - nezřídka to bývá i nad 10 metrů. Průzkumem bylo zjištěno bohaté zvodnění nejspodnějších vrstev cenomanu v hloubkách

kolem 50 metrů. Výskyt podzemní vody je nepravidelný v celém křídovém vrstevném sledu, protože je ovlivňován nepropustnými polohami jílu a naopak silně propustnými tektonickými poruchami.

Významnou funkci má také čtvrtohorní pokryv. Většinou je málo propustný, ztěžuje vsakování povrchových a srážkových vod a tak znesnadňuje doplňování podzemních vod. I v samotných čtvrtohorních pokryvech existuje mělká hladina podzemních vod - hlavně u hornin propustnějších, jako jsou písčité hlíny vzniklé zvětráváním pískovců nebo písčité a štěrkopísčité náplavy u vodních toků. Tam bývá voda často i méně než 1 metr pod povrchem. Hladina této vody silně kolísá v závislosti na množství srážek, hladině vody v potoce apod. Mělká podzemní voda je také všemi povrchovými vodami bezprostředně ovlivňována a proto je u ní velké nebezpečí znečištění. Naplavené horniny obsahují také řadu organických látek ze zbytků rostlin a živočichů, které se také rozpouštějí ve vodě a tím ztrácí voda na kvalitě.

Z uvedeného přehledu je vidět, že Hostivice nejsou oblastí bohatou na kvalitní pitnou podzemní vodu, což se odráží ve větších či menších potížích, které mají hostivičtí obyvatelé s pitnou vodou.

Ve snadno dosažitelné hloubce je voda pouze v okolí povrchových vodních nádrží a toků. Jinde je vesměs hladina podzemní vody ve značných hloubkách, což skýtá potíže ať při hloubení studen nebo při čerpání vody na povrch, kde není možné použít standardní čerpadla, ale nutná jsou čerpadla ponorná. Většina studen byla hloubena ručně, proto nesahají hluboko pod naraženou hladinu podzemní vody. Jsou to většinou studny neúplné, na rozdíl od studen úplných, které procházejí celou zvodnělou vrstvou a jsou tak lépe zabezpečeny proti kolísání hladiny podzemní vody. V neúplných studnách se toto kolísání projevuje zmenšením přítoku vody do studny, popř. i jejím vyschnutím. Pokles hladiny způsobují jednak přírodní faktory, např. dlouhodobá sucha, nebo je ovlivněn lidskou činností, kdy při provádění hlubších zemních prací může dojít i k trvalému snížení hladiny podzemní vody.

Velmi důležitá je i otázka kvality vody jednak z biologického a bakteriologického hlediska a jednak z hlediska chemického. Jistý obsah mikroorganismů a bakterií hrozí především u mělkých podzemních vod, u kterých existuje možnost komunikace s povrchem. Znečištění hrozí i vodám ve studních, které nejsou řádně zakryté a utěsněné a v jejichž okolí je povrch intenzívně znečištěn.

Z chemického hlediska jde vesměs o vody velmi tvrdé, se značným obsahem rozpuštěných solí. To způsobuje značné potíže v rozvodech vody, v nichž se usazuje kotelní kámen, zvláště když je voda ohřívána. Velmi tvrdá je voda hlavně z ordovických břidlic a její kvalita je dále snižována vyšším obsahem síranů. Místy mají vody i zvýšený obsah železa, který ale nepřekračuje povolenou hodnotu. Při analýzách vzorků byl v podzemní vodě většinou zjištěn i kysličník uhličitý. Kdybychom měli podzemní vody hostivické oblasti z chemického hlediska klasifikovat, šlo by o typy $\text{Ca} - \text{Mg} - \text{HCO}_3$, $\text{Ca} - \text{HCO}_3$, popř. $\text{Ca} - \text{Mg} - \text{HCO}_3 - \text{SO}_4$ tam, kde je vyšší obsah síranů. Reakce vody je slabě alkalická až slabě kyselá, pH se pohybuje od 6 do 8.

Z tohoto čistě chemického hlediska podzemní voda vesměs vyhovuje požadavkům Československé státní normy Pitná voda. Závažnější je však problém znečištění povrchových i podzemních vod lidskou činností. Jde nejen o odpady z domácností a podniků, které jsou na území Hostivice, ale také o zemědělskou činnost, hlavně nadměrné hnojení dusíkatými hnojivy. Všechny tyto škodlivé látky mají negativní dopad na kvalitu podzemních vod, protože jejich větší či menší část se rozpustí ve srážkových či povrchových vodách a jejich prostřednictvím se dostane až do vod podzemních. Tam se znečištění projeví zvýšenými obsahy dusičnanů, dusitanů, amoniaku, chloridů a fosforečnanů. Místy již obsah těchto látek překročil normy povolené pro pitnou vodu.

V současnosti probíhá velký boj v celé naší společnosti o zlepšení životního prostředí, o zmenšení jeho znečišťování. Z tohoto hlediska lze doufat, že selepší i kvalita a ochrana podzemních vod a tím i péče o zdraví obyvatelstva. V Hostivici jistě přinese výrazné zlepšení tohoto stavu výstavba městského vodovodu, kde bude kvalita vody pravidelně sledována a popř. vhodným způsobem upravována.

RNDr. Josef Datel

PŘÍSLOVÍ

Kde jednou smetiště, lidé víc naházejí.

Vlídnu řečí více získáš, nežli sečí.

Rci pravdu, až víš, kudy utečeš.

Čím kolo u káry horší, tím více vrže.

Ne každý, kdo jazykem seče, se hodí do bitvy.

OPRAVA

Prosíme čtenáře, aby si laskavě opravili jméno Sally, v článku z říjnového čísla, který měl název Sally ti odpoví. Správné jméno oblíbené Sally zní dr. Jiřina Hanušová. Děkujeme za pochopení k pokleskům našeho redakčního šotka.

-red.

ZPRÁVY SPOZ ŽIVOTNÍ JUBILEA

Do dalších společně prožitých let přeji hodně zdraví a spokojenosti dcery s rodinami.

Dne 10. 12. 1989 oslaví manželé Věra a Jan Št a r m a n o v i 50 let společného života.

Julie Perglová	16.11.1901	88 let
Marie Hytychová	20.11.1903	86 "
Bedřiška Divišová	11.11.1906	83 "
Alžběta Fialová	22.11.1906	83 "
Václav Čermák	21.11.1907	82 "
Marie Řezáčová	30.11.1907	82 "
Marie Eliášková	9.11.1908	81 "
František Purchart	26.11.1908	81 "
Zdenka Zvoníčková	28.11.1908	81 "
Helena Plicková	8.11.1909	80 "
Josef Kletečka	19.11.1909	80 "

B l a h o p ř e j e m e

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

M n o h o š t ě s t í

SŇATEK UZAVŘELI

M n o h o š t ě s t í

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Marie Linková	1914	22.9.1989
Eduard Švec	1902	30.9.1989

Č e s t j e j i c h p a m á t c e

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem přátelům a známým za upřímné projevy soustrasti a účast na pohřbu našeho drahého tatínka, pana Eduarda Š v e c e. Dík patří i MUDr. Petkovovi za starostlivou péči.

Pavlna a Zdeněk Parculkovi
dcera s manželem.

VZPOMÍNKA

22. 10. 1989 uplynulo 10 let co zemřel můj otec, dědeček a pradědeček, pan František V o l f a 24.12.1989 tomu bude 50 let co zemřela moje maminka, babička a prababička, paní Marie V o l f o v á. Za upřímnou vzpomínku děkuje Marie Kamešová s rodinou.

V měsíci říjnu jsme vzpomněli 5. smutné výročí úmrtí mých drahých rodičů Vladislava T r a p l a a Heleny T r a p l o v é. Za vzpomínku děkuje dcera Helena s rodinou.

Čas plyne a vzpomínky zůstávají.
9.12.1989 tomu bude 6 let od chvíle, kdy od nás navždy odešel manžel, tatínek, dědeček, tchán, soudruh Jaroslav F a n t a .
Vzpomeňte s námi.

Děkuje manželka a synové s rodinami.

KULTURNÍ POŘADY

- 1.12. - dětské představení "Toulky"
přírodopisný pořad pro 3. - 6. tř. ZŠ
v 9.30 hod.
- 7.12. - Country bál - v 19.00 hod. v Dělnic-
kém domě, pořádá FTC MěstKS
- 4.12. - dětské představení v MtŠ Jeneč
v 9.30 hod. - "Dva žabáci"
- 5.12. - "Mikulášský večer" - v 19.00 hod.
Dělnický dům
- 6.12. - dětské představení "Pytllovka a pytlí-
ci" v 9.30 hod. v Dělnickém domě
- 8.12. - zájezd do Realistického divadla
"Harvey" - v 18.30 hod.
- 12.12. - Taneční kursy - v 19.00 hod.
v Dělnickém domě
- 19.12. - dětské představení "Pohádka kouzelného
mlýnku" - v 9.30 hod. v MtŠ Hostivice
- 20.12. - "Vánoční koncert - Strunné duo"
v 19.00 hod. v Dělnickém domě

KINO

Prosinec

1., 2.	Vesničko má středisková	ČSSR
5., 6.	Vyděrač	SSSR
8., 9.	Příští ráno	+ USA
12.,13.	Pod dozorem	+ PIR
15.,16.	Příběh lásky	+ Itálie
19.,20.	Vážení přátelé "ano"	+ ČSSR
22.,23.	Bojovník od Žluté řeky	+ Honkong
26.,27.	Uzavřený okruh	ČSSR
29.,30.	Muž z Honkongu	Francie

+ do 15 let nepřístupno
Změna programu vyhrazena

KINO DĚTEM

1., 2.	Buratino	SSSR
8., 9.	Hrátky s čertem	ČSSR
15.,16.	Tajemství staré pudy	ČSSR
22.,23.	Veverka z kouzelné mušle	ČSSR
29.,30.	Starostliví medvídci	USA

INZERCE

Stavební strojírenství Brno, s. p.
Karlovarská 614, 161 00 Praha 6

přijme v souvislosti s rozšířením prací včetně
zahraničních montáží pracovníky následujících
profesí:

pro pracoviště Praha 6 - Řepy

- strojní zámečníky, tř. 5-7
- soustružníky, tř. 5-7
- frézaře, tř. 5-7
- automechaniky, tř. 5-7
- autoelektrikáře, tř. 5-7
- elektrikáře - vyhl. 50/78 Sb., příp. oprávnění rev. technika elektro, tř. 7-8
- sam. technologa se zaměřením na rozvoj povrch. ochrany kovů, tř. 10-11 + 10% mzd. zvýhodnění
- sam. technologa elektro (příprava práce pro elmontáže silno i slaboproud, tř. 11-12 + 10% mzd. zvýhodnění
- sam. konstruktéry strojní, tř. 10-11
- ved. projektanty - stroj.rozpočty, tř. 12-13
- ved. konstruktéry - strojní (zaměřením na OK), tř. 12
- pracovníky zajišťující kompletaci technolog. částí investičních akcí realizovaných vyšší dodavatelskou formou, tř. 10-12
- cenového referenta, tř. 10-11
- skladníka hotové výroby (vhodné i pro důchodce)

pro pracoviště na celém území ČSSR

- montéry OK, tř. 5-7 (možnost zahraniční montáže - SSSR, NDR, NSR)

Výhodné autobusové spojení závozním autobusem.

Informace podá ÚKPP, tel. 301 37 41-9 l. 77.

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Řídí: Redakční rada

Vedoucí redaktor: Anna Křižková

Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná

Předáno do tisku: 4. listopadu 1989

Reg. č.: 1809/79/012 cena: 2,- Kčs